

Güneş Ergioğuz

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

06.01.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anadolu kızı

Hoşgörü,sadakat,sevgi...
Nerede varsa bunlar,
vardır orada
bir anadolu kızı.

Ulvi güzelliği , ihsanı bol
bir anadolu kızı.
Tabiki olur;
imtiyazı,ikbali,zarafeti....

Anadolu kızı;
hayatın sesi,rüzgarın esintisi
bir başkadır sevgisi;
sanki mutlu bir çehre gibi.

Anadolu kızı;
tirşe gözleri , ahenkli endamı
sanki itina ile yaratılmıştı.
Manidar bakışlı,
anadolu kızı.

Bir anadolu kızı,
ansızın çıkıverdi karşıma
eşsiz bir sima ile
sanki şöyle dercesine bir baktı;
"Güzellik etiktedir."

Güneş Ergioğuz

Bir güne uyandım

Bir güne uyandım
sanki ben güne degil,
gün bana uyanmıştı.
Silik bir gündü;
sanki önceden silinmişti.

Açmadı bir türlü güneş
belki de bulutlar izin vermiyordu.
Sanki bulutlar bile
bana uyanmış gibiydi.

Güneş bir an bana göz kırptı
ve şöyle dercesine baktı;
"yoksa sende mi bendensin"
işte o an anladım ki
meğer yeryüzü bana,
gökyüzü de ona küsmüştü...

Güneş Ergioğuz

Bir Parça Nasihat

Boğuluyor gibi hissedersin bazen,
Nefes almak zor gelir,
Yaşamak istemezsin,
anlamsızlaşır hayat.

Bilirim çok zordur;
gelmeyeceğini bile bile beklemek,
olmayacağını bilerek hayal kurmak,
bir kişiye hak etmediğı değeri yüklemek.

Eğer çok yorulduysan
kimseyi sevmiyeceksin.
Sevmek;
üzülmektir çünkü.
üzülmekse, verilen değerin fazlalığıdır.

ama unutma!
kırılan kalbin,dökülen gözyaşının,
ağızdan çıkan lafın ve geçen zamanın
asla! telafisi yoktur bu hayatta.....

Güneş Ergioğuz

Çocukluğum

Çocukluğum!
Ah o mahvolan yıllarım.
Çocukluğum,
o küçük ama büyük yıllarım.

Ey hayat! esir oldu askerlerine;
umut dolu hayallerim,
Çiçekli dünyalarım,
Güzel günlerim...

Ey hayat!
biraz ara ver,
bıkmadın mı ruhumu parçalamaktan.
Yetmedi mi çocukluğum,
yoksa şimdi de gözün gençliğimde mi?

Güneş Ergioğuz

Daha Bitmedi

Bırak bütün dünya umutlarını kırsın.
Yapamazsın,edemezsin desin.
Gücün yetmez desin,küçüksün desin.
Ne var ki sen daha kendinden bahsetmedin
Daha bitmedi...

Yetmedi mi;
Hayallerini kırdıkları,umutlarını parçaladıkları;
Yeter deyip başla artık bu işe.
Bir günün bile kalmış ise
Ne var ki sen daha son noktayı koymadın.
Daha bitmedi...

Sen ağlarken onlar güldüler.
Sen sürünürken onlar dinlendiler.
Ne var ki sen daha bitti demedin
Onlar çoktan bitti dese de
Daha bitmedi...

Asal olan başarmandı.
Şimdi sen tayfun gibi yükselirken
Onlar telve gibi düşmekte
ve son noktayı koy;
Bitti
demen yeterli

Güneş Ergioğuz

Duygular ve Mantık

Dümdüz bir yolda;
mantık koşardı, duygular yakalayamazdı.
Bulutlar mutlu olur,
güneş de eşsiz bir tebesüme sahip olurdu.

İşte korktuğum şey;
duygular öne geçti.
Bulutlar olabildiğince kızgındı,
güneş ise küsmüş gibiydi;
yarısı var, yarısı yoktu.

Ve duygular kazandı.
Bulutlar parçalandı,
güneş de öyle bir battı ki;
sanki bir daha hiç doğmayacakmış gibi.

Ve işte yalnızdım.
Artık ne bir güneşim,
ne de bir bulutum vardı.
Eşsiz bir seda ile;
"mantık kaybetmiş olamaz"
diye haykırdım....

Güneş Ergioğuz

Gel de bir gör

Doymadı insanlar,
Doymadı ,cihanın sarsıntılarına.
Namazı itip,telefonu çekmeye daldılar.
Öyle bir haldeyiz ki;
Gel de bir gör.

Bu muydu adalet;
biri yukarıda iken,diğeri aşağıda
Bu muydu hayat;
Beklentilerin en altında.
ne haldeyiz;
gel de bir gör

Bu muydu düşünce;
Habislik içinde yüzen.
Bu muydu saygı;
Gayesiz insanlarla dolu bir hayat.
Öyle bir haldeyiz ki;
gel de bir gör.

Bu muydu insanlık;
üzerinde asırlar geçti.
fakat, hiç ziya vermedi.
Öyle bir haldeyiz ki;
insanlık yerlerde.....

Güneş Ergioğuz

Görmeden özlediğim

ey yüce mevlam;
seni görmek istedim,
bilincim yetmedi.
sana dokunmak istedim,
kollarım eksik kaldı.
sana ulaşmak istedim,
kanatlarım yoktu.
demek sensin :
beni bu kadar aciz yaratan.

dokunmadan sevmek,
görmeden özlemek,
meğer buymuş marifet.
bunu öğretti:
geçen bütün ömür.

en güzel nimet:
değil ki yemek,
göz,kulak,ağız...
işte en güzel nimet ...
demek sensin saygıya layık,
işte anladığım buydu...

not;tüm insanlığın yaratıcısını en doğru şekilde tanınması umuduyla

Güneş Ergioğuz

Günahsız tebessüm

Anlatma;
anlatma ki yüreğimde fırtınalar kopmasın.
Bırak, ne varsa gölgede kalsın
acı anlatır zaten,
sen anlatma.

Sahte olan gülüşler arasında kaybolan günahsız tebessümdü hayat.
Belki de yuvarlanan bir top...

Mutlu etme bırak;
sürprizlerin bile mutlu etmediği
bir dünyadayız.
Mutluluk;kazanılması zor bir yarış gibi.

Hiçbir zaman bekleme,
çünkü;beklentilerin intikamı her zaman acı olur.
Yüreği dokunulmaz bir hale getirir.
Ay ışığındaki huzuru cehenneme çevirir.

Hiçbir şey acıtmaz sana haketmediğini yaşattıkları kadar,
ve hiçbir umut yanıt vermez
kötülük var olduğu müddetçe.

Kötülük artık tamamen bitmişse ve için hala umut doluysa,
hayat doluysa;
huzur ansızın bir gece yakalar seni emin ol...

Güneş Ergioğuz

İman

iman ödeyemediğın bir bedeldir.
kaçıp kaçıp rüyalarına gizlenen,
ve gündüzü geceler gibi karanlığa hapseden...

imandan bahseder oldum bir ara;
kaçıştı boşluğa büsbütün korkak sözcükler,
ve yüzleşmekten korkan insan topluluğı...
herşey yalan, gerçek sadece iman
korkak bir vicdandan kalan.

ruhu dinlendiren şey 'de namaz değil artık;
şarkılar , evet şarkılar.
ayrılıkta artık acı yerine saadet veriyor.

artık eskisi değil gibi insan:
olmazsa olmazı olmadanda yaşayabiliyormuş,
artık eskisi değil gibi hayat ;
kelimeler yetersiz , duygular sönük ,
insanlar acımasız,mutsuz....

not;tüm insanlığın doğru imanı bulması umudıyla...
Güneş ERGİOGUZ

Güneş Ergioğuz

Kördüğüm

Sabah yine görmüştüm;
kafasındaki trafik,
yoğun bir trafiğe benziyordu.

Bir mihneti vardı galiba,
ama neydi bilmiyorum.
çünkü;
şua saçan gözleri,
çok efkarlıydı bugün.

Aslında herşey çok barizdi;
fani olan dertlerin,
hiç bitmeyeceğini sanıyordu
ve munis olan tebessümü,
virana dönüşmüştü bu sabah.

Ansızın gittiğimi hatırlıyorum.
Gittim,ama gözüm hala arkada...
Sanki;36 olan yaşının,
40'a geldiğini sanarak yaşıyordu.

Ama en zoruda;
o üzülrken;
hiçbir şey diyemeden,
eli kolu bağlı,
çaresizce çekip gitmek oldu.

Güneş Ergioğuz

Mavi ve Siyah

Bütün hayallerim;
gecenin maviliğinde,
siyahın karanlığında boğuldu.
Sabahın güneşinde;
var olduğu kadar yaşadı.

Belki de acıydı hayat,
tatlandırıcı konuldu,
belki güzel yaşandı,
ama acı kokuyordu.

Boş ver diyebilmek,
zorluğu yaşamamak,
ölümü görmemek için ;
Arkana bakmadan git!

Güneş Ergioğuz

Sen bir öğretmensin

bir yıldızsın sen,
öyle bir yıldızsın ki;
ışığını vermekten usanmayan..

bir yıldızsın sen,
öyle bir yıldızsın ki;
karanlıkta ilk görünen..

bir yıldızsın sen,
öyle bir yıldızsın ki;
hilale süs, bayrağa şekil veren,

ey yıldız,
sen bir öğretmensin;
gönüller fetheden...

ey yıldız,
sen bir öğretmensin;
kalk ve gurur duy,
çünkü sen; nesiller,
nesiller yaratacaksın...

ey yıldız,
sen bir öğretmensin;
bayrağa süs, insanlığa ışıksın,
daha nice, nice senin gibiler yaşasın.

not:bu şiir çok kıymetli vede
çok değerli öğretmenim için.

Güneş Ergioğuz